

இலங்கை வரலாற்றில் மன்னன் இரண்டாம் கஜபாகுவின் வகிபாகம்

The role of King Gajabhu II in the History of Sri Lanka

நி.சிவமதுரா / N.Sivamathura ¹

கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan ²

Abstract

Pali literary sources accord limited attention to certain rulers compared to the prominence given, particularly Parakramabahu I. Despite the availability of substantial epigraphic evidence relating to Gajabahu II, Pali chronicles provide only selective and limited accounts of his reign. This study employs a historical methodology to reassess the political, administrative, and religious significance of Gajabahu II and his contribution to medieval Sri Lankan history. The study reveals that Gajabahu II established a structured administrative system through the appointment of military commanders, financial administrators, and civil administrators to strengthen internal security and centralise economic resources. His army included a significant number of Velakarar and Agampati soldiers of Tamil origin, reflecting the multi-ethnic composition of the kingdom. Pali texts such as the Culavamsa, composed to legitimise the rule of Parakramabahu I, appear to have downplayed Gajabahu's political role. In contrast, epigraphic evidence, particularly the Sangamuwa Inscription, highlights his efforts to maintain political stability through diplomatic agreements and balanced power-sharing. A defining feature of his reign was a pragmatic and inclusive religious policy. While supporting Theravada Buddhism and the Buddhist Sangha, he also patronised Hindu institutions, including the Koneswaram Temple. This pluralistic approach may be the reason for his lack of importance in Pali literature. Overall, Gajabahu II's reign significantly contributed to political consolidation, administrative development, and religious coexistence, laying the foundation for the later unification under Parakramabahu I.

Date of submission: 2026-04-04
Date of acceptance: 2026-04-24
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Ms. Gowry Luxmykanthan
Email: gowryl@esn.ac.lk

The study reveals that Gajabahu II established a structured administrative system through the appointment of military commanders, financial administrators, and civil administrators to strengthen internal security and centralise economic resources. His army included a significant number of Velakarar and Agampati soldiers of Tamil origin, reflecting the multi-ethnic composition of the kingdom. Pali texts such as the Culavamsa, composed to legitimise the rule of Parakramabahu I, appear to have downplayed Gajabahu's political role. In contrast, epigraphic evidence, particularly the Sangamuwa Inscription, highlights his efforts to maintain political stability through diplomatic agreements and balanced power-sharing. A defining feature of his reign was a pragmatic and inclusive religious policy. While supporting Theravada Buddhism and the Buddhist Sangha, he also patronised Hindu institutions, including the Koneswaram Temple. This pluralistic approach may be the reason for his lack of importance in Pali literature. Overall, Gajabahu II's reign significantly contributed to political consolidation, administrative development, and religious coexistence, laying the foundation for the later unification under Parakramabahu I.

KeyWords: Kalinga, Parakramabahu I, Sangamuwa Inscription

முன்னுரை

பொலன்னறுவை இராசதானியில் ஏற்பட்ட கலிங்க - சிங்களப் போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் அரசாட்சி பல்வேறு சவால்கள் நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டது. சூளவம்சம் உள்ளிட்ட பாளி இலக்கியங்கள் பொலன்னறுவையை ஆட்சி செய்த பராக்கிரமபாகு போன்ற அரசர்களுக்கு கொடுக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை ஏனைய சில மன்னர்களுக்கு கொடுத்திருக்கவில்லை. பராக்கிரமபாகு தக்கணத்தின் அரசனாக

இருந்த போது சமகாலத்தில் பொலன்னறுவை இராசதானியை ஆண்ட இரண்டாம் கஜபாகுவிற்குக் கொடுக்கப்படாத முக்கியத்துவம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மன்னனை ஒரு பலவீனமான மன்னனாகவும், பராக்கிரமபாகுவிடம் போரில் தோற்றவனாகவும் சித்தரிக்கின்றபோதிலும், தொல்லியற் சான்றுகள் இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட விடயங்களை முன்வைக்கின்றன. இவருக்குப் பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை

¹ The author is a Research Student in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka.

² The author is a Senior Lecturer in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. gowryl@esn.ac.lk

முதன்மைப்படுத்தவும், நியாயப்படுத்தவும், அவரை கதாநாயகனாகக் கொண்டு சூனவம்சத்தின் இப்பகுதி எழுதப்பட்டதால், கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இவர் தேரவாத பௌத்தத்தைப் போற்றி வளர்த்ததுடன், பௌத்த சங்கத்தின் வழிகாட்டல்களுக்கு மதிப்பளித்து நடந்துள்ளார். அத்துடன் சைவ ஆலயங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கி ஆதரித்துள்ளார். குறிப்பாக பிற்காலத்தில் பராக்கிரமபாகுவால் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றிணைந்த இராச்சியத்திற்குத் தேவையான அரசியல் மற்றும் சமூக ஸ்திரத்தன்மையான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்த ஆட்சியாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாம் விஜயபாகு கலிங்க இளவரசியைத் திருமணம் செய்தபோது கலிங்கரது செல்வாக்கு இராசதானியில் வலுப்பெற்றது. மன்னன் விஜயபாகு அனுராதபுர இராசதானியின் மரபின்படி சகோதரர் ஜெயபாகுவை உபராஜாவாக நியமித்ததுடன் மகன் விக்கிரமபாகுவை உரோகணவின் மகாதிபாதவாக நியமித்தார். இருப்பினும் விஜயபாகுவின் சகோதரியான மித்தாவும் அவளது பிள்ளைகளான மானாபரணன் கிர்த்தி ஸ்ரீமேகன் ஸ்ரீவல்லபன் (தந்தை - பாண்டிய இளவரசன்) ஆகியோரும் இந்த ஒழுங்கினை புறக்கணித்தனர். விஜயபாகுவின் இறப்பின் பின்னர், அவனால் வகுக்கப்பட்ட மரபுக்கேற்ப ஜெயபாகு அரசு கட்டிலேறிய போதும் விக்கிரமபாகு உபராஜனாக நியமிக்கப்படவில்லை, மாறாக மானாபரணனே அடுத்த வாரிசாக (உபராஜா) அங்கீகரிக்கப்பட்டமை வாரிசுரிமையை தந்தை வழிக்குப் பதிலாக தாய் வழிக்கு மாற்றியது. எனினும் இத்தகைய முறைகேட்டிற்கெதிராக போர் தொடுத்த விக்கிரமபாகு பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றி அதிகாரத்தை தனதாக்கினார். எனினும் அவர் முடிசூடிக் கொள்ளவில்லையாதலால் தமது கல்வெட்டுக்களை ஜெயபாகுவின் ஆட்சியாண்டைக் குறிப்பிட்டே வெளியிட்டார். இந்நிலையில் உரோகண மற்றும் தக்கின தேசம் ஆகிய பகுதிகளை மானாபரணனும் அவனது சகோதரர்களும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

முதலாம் விக்கிரமபாகுவுக்குப் பிறகு அவருடைய புதல்வரான இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனும் ஜெயபாகுவின் ஆட்சி ஆண்டினைக் குறிப்பிட்டே கல்வெட்டு வெளியிட்டார். இதனால் இவனது ஆட்சியின் சட்டபூர்வமான அங்கீகாரத்தில் சவால்கள் நிறைந்திருந்தன எனக் கருத முடிகின்றது. இந்த நிலை இவனது தந்தையின் காலம் முதலாக தொடர்ந்தமையால் இவர்களது

ஆட்சிக் காலம் வரலாற்றில் சவால்கள் நிறைந்த சகாப்தம் எனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலமானது (கி.பி. 1132-1153) உள்நாட்டுப் போர்கள் மற்றும் அதிகாரப் போராட்டங்களால் சூழப்பட்டிருந்தது.

ஆய்வு நோக்கம்

இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் ஆட்சிக் காலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பாளி இலக்கியங்கள் இக்காலத்தை சவால்கள் நிறைந்த குழப்பகரமான கால கட்டமாகக் காட்டுகின்றன. எனினும் தொல்லியற் சான்றுகள் இதற்கு மாறாக அவனது ஆட்சிக்கால சிறப்புக்களை முன்வைக்கின்றன. எனவே இதன் உண்மைத்தன்மையை கண்டறிந்து அவனது அரசாட்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் மத்திய கால வரலாற்றில் இது ஏற்படுத்திய செல்வாக்கையும் வெளிப்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வின் அணுகுமுறை

இதுவொரு பண்புசார் ஆய்வாக அமையப் பெற்றுள்ளது. ஒரு பொருளின்; தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியினையும் விளக்கும் நோக்கில் கிடைத்துள்ள தகவல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு படிப்படியாக அதன் பழைய நிலையை ஆராய்ந்து கண்டறிகின்ற வரலாற்று அணுகுமுறையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

பாளி இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கஜபாகுவிற்கு பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை முதன்மைப்படுத்தல், நியாயப்படுத்தல் அவனது புகழ் பாடல் ஆகிய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் சூனவம்சத்தை எழுதியமையால் கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனக் கருதமுடிகின்றது. வரலாற்றில் காணப்படும் இம்முரண்பாட்டினை மையமாகக் கொண்டு மேல்வரும் வினாக்களுக்கு விடை காணும் வகையில் இவ்வாய்வு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ✓ கலிங்க - சிங்கள வாரிசுரிமை தொடர்பான முரண்பாடுகள் கஜபாகு காலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியதா?
- ✓ நீதி - நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் இரண்டாம் கஜபாகுவின் செயற்திறனை எவ்வாறு நிலைபெறச் செய்தது?

- ✓ இக்காலத்தில் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை எவ்வாறு காணப்பட்டது?
- ✓ வரலாற்றில் கஜபாகு பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் யாது?

ஆய்வு மூலங்கள்

பொலன்னுவைக் காலத்திற்குரிய கல்வெட்டுக்கள் சமகால பாளி சிங்கள மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்பன இவ்வாய்வில் முதனிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நூல்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்பன இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இலக்கிய மீளாய்வு

Blaze. E. L. எழுதிய 'The Kings of Sri Lanka' எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் அரசியல் பணிகள் ஒரு பகுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அவருடைய ஆட்சி நிலைத்தன்மைக்காக அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியல் நெருக்கடிகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் அதிகாரப் போட்டிகளுக்கு மத்தியில் அவர் தலைநகரைப் பாதுகாத்த விதமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கான அவரது முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

Codrington, W. H. எழுதிய 'A short history of Ceylon' (1926) எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. இவர் விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்த முயன்றார். அவர் கையாண்ட இராஜதந்திரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகள் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் அரசியல் சமநிலையைப் பேண முயன்றமை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

Gananath Obeyesekere, எழுதிய 'Sinhalese kingship, ideals and reality' (1984) எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் மத அரசியல் குறித்த ஆழமான பகுப்பாய்வு இதில் உள்ளது. பௌத்த சங்கத்துடன் அவர் கொண்டிருந்த அதிகார உறவுகள் மற்றும் அதன் உண்மை நிலை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அபிநயம் செய்யாததால் எழுந்த சவால்களை அவர் மத ஆதரவு மூலம் எவ்வாறு சமாளித்தார் என்பது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

Mendis. G. C உடைய The Early History of Ceylon எனும் நூலில் மன்னன் அயல்நாடுகளுடன் கொண்ட உறவுகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, அவர் பௌத்த தர்மம் மீது கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத உறுதிப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அயல்நாடுகளுடன் அவர் மேற்கொண்ட பரஸ்பர மதவழிபாட்டு உறவுகள் குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது.

Ponnampemuma. S, (2017), 'The story of Anuradhapura' (2017) இராசதானியின் (அனுராதபுரம்) மீது புதிய இராசதானி (பொலன்னுவை) செலுத்திய செல்வாக்கு ஆராயப்படுகிறது. அனுராதபுரத்தில் இருந்த பௌத்த பாரம்பரியத்தை கஜபாகு எவ்வாறு கௌரவித்தார் என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. மன்னனின் விரிவான நிர்வாகம் பழைய பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்ததை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

Singh, U. (2008), 'A history of early south ancient and early medieval India from the stone age to the 12th century' - இரண்டாம் கஜபாகுவின் காலத்தில் தென்னிந்திய உறவுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கஜபாகுவின் ஆட்சியின் போது சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சி இலங்கைக்கு ஏற்படுத்திய தாக்கம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கஜபாகுவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை பிராந்திய அரசியலில் எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதை இந்நூல் விளக்குகிறது.

இவ்வாய்வுகள் யாவும் இரண்டாம் கஜபாகு பற்றிய மேலோட்டப் பார்வையையே செலுத்தியுள்ளன. அவை அவரது நிர்வாகம் சமயப்பொறை மானியங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராயவில்லை.

இரண்டாம் கஜபாகு வம்சத்தைச் சுற்றியுள்ள வரலாற்று சர்ச்சைகள்

விஜயபாகு கலிங்க இளவரசி திரிலோகசுந்தரியை மணந்து கொண்டதுடன் இவர்களுக்கு விக்கிரமபாகு எனும் மகனும் இரத்தினாவலி எனும் மகளும் காணப்பட்டனர். மகன் விக்கிரமபாகு கலிங்க இளவரசியான சுந்தரா தேவியை மணந்து கொண்டார். இந்தத் திருமண உறவுகள் பின்னாளில் இரண்டாம் கஜபாகு கலிங்கக் கிளை மரபைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படுவதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன. இதில் காணப்படும் முக்கியமான வரலாற்றுச் சிக்கல்> இரண்டாம் கஜபாகுவின் தந்தையான விக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிமுறையில் உள்ள சட்டபூர்வமற்ற தன்மை ஆகும். விக்கிரமபாகு முடிசூட்டப்படவில்லையாதலால் ஆவணங்களில் கூட ஜெயபாகுவின் ஆட்சி ஆண்டுகளில் தான் தேதியிடப்பட்டன. இந்த நடைமுறை> இரண்டாம்

கஜபாகு ஆட்சியிலும் தொடர்ந்தது. இதன் பொருள்> கலிங்கக் கிளை பொலன்னறுவையில் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் சட்டபூர்வமாக முடிசூட்டப்பட்ட அரசரின் நிலையை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை (Codrington, 1928).

இரண்டாம் கஜபாகுவை 'கரவ' இனக் கோத்திரத்தை சேர்ந்தவர் என 'ஸ்ரீ லங்காதீபாய கடமைம்போத்த' (Sri Lankadvipaye Kadaimpotha) 'திரிசிங்கள கடமைம்போத்த' (Tri Sinhale Kadaimpotha), 'ஹதரா கோரளை கடமைம்போத்த' (Hataara Korale Kadaimpotha) முதலான பிராந்திய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் இவ்விடயம் சூளவம்சத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட இராஜாவலிய என்ற நூல்> மன்னன் கஜபாகு சோழ நாட்டிற்குப் படையெடுத்துச் சென்று அங்கிருந்து 24000 கரவர்களைக் கைதிகளாக மீட்டு வந்து அவர்களைக் குருரட்ட என்ற பகுதியில் குடியேற்றினார் எனக்கூறுகிறது. இரண்டாம் கஜபாகுவின் தந்தை முதலாம் விக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் உயர்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களைப் புறக்கணித்து தாழ்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பதவி அளித்ததாகச் சூளவம்சத்தின் சில பகுதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கொண்டு இரண்டாம் கஜபாகு கரவ இனத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் கருதப்பட்டிருக்கலாம் போலத் தோன்றுகின்றது.

உள்நாட்டு அரசியல்

மத்திய ஆட்சி

இரண்டாம் கஜபாகுவின் நிர்வாகம் மத்திய ஆட்சியின் பாரம்பரிய முறையைப் பின்பற்றியது. இதில் மன்னன் மத்திய ஆட்சியின் தலைவராக இருந்தார். அரச உரிமை பாரம்பரிய முறையில் வழங்கப்பட்டது. இராஜரட்டையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டைப் பராமரிப்பதும் வரிவிதிப்பு மற்றும் நீதித்துறைச் செயல்பாடுகளை உறுதிப்படுத்துவதும் இவரது முதன்மைச் செயற்பாடாக இருந்தது. கல்வெட்டுகள் கஜபாகுவின் நிர்வாக நடைமுறைகள் மற்றும் புவியியல் ரீதியான கட்டுப்பாட்டின் நீளத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கந்தளாயில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் கட்டளையின் பேரில் இரண்டு தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட தூண் கல்வெட்டுகள் எல்லை அடையாளங்களாக நிறுவப்பட்டன. இது இராஜரட்டையின் அதிகாரமானது அப்பகுதிகளிலும்; பரவியிருந்தது என்பதைக்

குறிக்கிறது. கந்தளாய் பிராந்தியத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் தமிழ்ப் பேசும் சமூகங்களின் நிர்வாக மற்றும் சட்டபூர்வ முக்கியத்துவத்தை இவர் அங்கீகரித்தமையைக் காட்டுகின்றது.

கல்வெட்டுகளில் இரண்டாம் கஜபாகு 'ராஜரட்டாதிபதி' எனக் குறிப்பிடப்படுவது அவர் சட்டபூர்வமான ஆட்சியாளர் என்பதை உணர்த்துகிறது. மகா பொது என்ற மன்னர் மற்றும் மற்றும் 'அதிகாரிகா' என்ற மந்திரிகள் ஆகியோர் இருந்தனர் (Geiger, 1930: 206-213, Codrington, 1939: 86, Paranavitana, 1959).

படைகளின் மேலாண்மை, இராசரட்டையின் பாதுகாப்பைக் கவனித்தல் போன்ற செயற்பாட்டிற்கு தளபதிகளை நியமித்திருந்தார். மேலும் நிதி திரட்டுதல் மற்றும் பொது நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிடுதல் போன்றவற்றிற்கு நிதி மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவரின் கீழ் அமைச்சர்கள் இரண்டு தனிப் பிரிவுகளைக் கவனித்தனர். இரத்தினக்கற்கள் அல்லது கனிமங்கள் கிடைக்க வாய்ப்புள்ள நிலங்களைப் பாதுகாத்து நிர்வகிக்கும் அதிகாரி 'அந்தரங்கதூர்' என அழைக்கப்பட்டார். இந்தக் கட்டமைப்பு> கஜபாகுவின் நிர்வாகம் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார வருவாய் ஆதாரங்களை மையப்படுத்த முயற்சித்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக அந்தரங்கதூர் நியமனம் மத்திய அரசின் கருவூலத்தைப் பலப்படுத்த கனிம வளங்களை நிர்வகிக்க எடுத்த நடவடிக்கையாகும். இராஜரட்டையின் இராணுவத்தில் தமிழ்ப் பின்னணியைக் கொண்ட வெள்ளக்கார மற்றும் அகம்பதி வீரர்கள் கணிசமான அளவில் இருந்தனர். இடைக்கால இலங்கையின் மன்னர்களுக்குச் சேவை செய்த படைத்துறைச் சமூகமான அகம்படியர் அரச நிர்வாகத்தில் ஜீவித நிலக்கொடையைப் (ஊதிய நிலம்) பெறும் அளவுக்கு அதிகாரத்துடன் இருந்தனர் என்பதற்கு ஹிங்குராகொட கல்வெட்டு சான்றாகும். தமிழர்கள் வெறும் படையெடுப்பாளர்களாக மட்டுமின்றி சிங்கள மன்னர்களின் கீழ் நிர்வாகத்திலும் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியதைக் காட்டுகிறது.

கஜபாகு இராஜரட்டையை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தபோது தக்கண தேசம் மற்றும் உரோகண ஆகியவை மானாபரணனின் சகோதரர்களால் ஆளப்பட்டன. இந்த மும்மண்டலப் பிளவு கஜபாகுவின் இறையாண்மைக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு

சவாலாக அமைந்த போதிலும்> பொலன்னறுவை இராசதானியில் ஆட்சியானது ஸ்திரத்தன்மையாகக் காணப்பட்டது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை.

இராணுவ பலம்

இரண்டாம் கஜபாகு இராணுவ ரீதியாக இந்தியாமீது படையெடுக்கும் அளவுக்கு ஒரு வலுவான கடற்படை மற்றும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பைப் பேணினார். நிர்வாக ரீதியாக திருகோணமலை போன்ற பிராந்தியங்களில் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் பயன்படுத்தி எல்லை நிர்ணயங்களைச் செயல்படுத்தியதன் மூலம் நிர்வாகத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார்.

அரசியல் முதிர்ச்சி

கஜபாகு முதலாம் பராக்கிரமபாகுவுடன் செய்துகொண்ட சங்கமுவ உடன்படிக்கையானது இவர் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களைத் தவிர்க்க முயன்ற ஒரு முதிர்ந்த ஆட்சியாளராக இருந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றது (இந்திரபாலா, 2006). தனது சிறப்பன்மாரான கிரீத்தி ஸ்ரீ மேகன் ஸ்ரீ வல்லபன் ஆகியோருக்குப் பின்னர் உரோகண தக்கணம் ஆகிய பகுதிகளின் அரசனான முதலாம் பராக்கிரமபாகு சூழ்ச்சிகளின் ஊடாக பொலன்னறுவை இராசதானியைக் கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டான். வயது முதிர்ந்த காலத்தில் கஜபாகுவின் இராட்சியத்தை கைப்பற்றிய பேரதிலும் அதனை முழுமையாக வைத்திருக்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் தான், நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட விரும்பிய பௌத்த சங்கம் தலையீடுகளை மேற்கொண்டு சமரச முயற்சியை மேற்கொண்டனர். யார் முதலில் இறக்கின்றாரோ அவரது ஆட்சிப் பிரதேசமானது மற்றவர் வசம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஒப்பந்தமாகும். சங்கமுவ கல்வெட்டில் மேல்வருமாறு அவ்விடயம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

“சுவஸ்தி! மகாசம்மத பரம்பரையிலிருந்து வந்த கஜபாகுவும் பராக்கிரமபாகுவும் இருவருமாக தர்மத்தின் கட்டளையின்படி நடந்துகொள்வார்கள். நாம் இருவரும் ஆயுள் உள்ளவரைப் போர் செய்ய மாட்டோம். நம் இருவரில் ஒருவர் இறக்கும் பட்சத்தில் உயிர் பிழைத்திருக்கும் மற்றவர் இராஜ்ஜியத்தை ஆள்வார். நம்முடைய அரசாட்சிக்கு எதிரான யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் திரி இரத்தினங்களின் (மும்மணிகளின்) கட்டளையை மீறியதாகும். நாம் இருவரும் மாதந்தோறும் அதனைப் பின்பற்றுவோம். நம்முடைய

அரசாட்சிக்கு விரோதமான எவரும் சுவர்ண பூமியில் (புனித பூமியில்) இடம்பெற மாட்டார்கள். நம் இருவருக்கும் தீய விளைவுகள் ஏற்படும். சந்திரன்> நட்சத்திரங்கள் இருக்கும்வரை இந்த ஆவணம் உலகைக் காக்கும்.” (De Silva, 1965).

பொருளாதாரம்

இரண்டாம் கஜபாகு கால இலங்கையில் சோழர் ஆட்சியின் பின்னணியில் உருவான மஸ்ஸா (Massa) நாணய வகை பயன்படுத்தப்பட்டது. இவை முதலாம் விஜயபாகு மற்றும் விக்கிரமபாகு ஆகியோரின் நாணய வடிவமைப்பைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தன. பெரும்பாலும் செம்பில் வெளியிடப்பட்டன. மஹாகிரித்தேகமக் கல்வெட்டில் விலக்கப்பட்ட வரிகளின் பட்டியல் அக்காலப் பொருளாதார நிர்வாக முறை பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நெல் மானியம் என்பது மங்கலக் குறை (சமயச் சடங்குக் கடன்கள்) நீங்கிய பின் கிடைக்கும் ஐந்து கலமும் நெல் எனவும் கிராமத்தில் வசிக்கும் நால் வர்ணத்தினரும் செலுத்த வேண்டிய “நான்கூற்று முப்பத்திரு காசப் பொன்” (நான்கு பங்காகிய 32 பொற்காசுகள்) பற்றிய குறிப்புள்ளது.

அனுராதபுரத்தின் ஆரம்ப மற்றும் மத்திய காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த உயர் மதிப்புக் கொண்ட தங்க கஹபண நாணயங்களுக்குப் பதிலாக காலப்போக்கில் செப்பு மஸா நாணயங்கள் பதிலீடு செய்யப்பட்டன. பாரம்பரிய சிங்களப் பிரபுக்கள் நிர்வாகத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு கூலிப்படை இராணுவ அதிகாரிகள் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதற்காக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிலைநிறுத்தப்பட்டனர். இந்த நிர்வாக மாற்றங்கள் பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளைப் பராமரிக்கும் நடைமுறைகளைப் பாதித்தன அதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தித்திறன் குறைந்தது. மேலும், வரிகள் பண வடிவில் அல்லாமல் சேவை வடிவில் மாற்றப்பட்டதாலும் உள்நாட்டு வர்த்தகப் புழக்கம் கணிசமாகக் குறைந்தது. இந்தச் சுருக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சூழலில்> செப்புக் காசுகளின் புழக்கம் அதிகரித்தது. சராசரி எடை 4.26 கிராம் முதல் 4.27 கிராம் வரை காணப்பட்டபோதிலும் சில நாணயங்கள் 2.28 கிராம் எடையும் 21 மிமீ விட்டமும் கொண்டதாக உள்ளன.

சமயங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆதரவு

இரண்டாம் கஜபாகுவின் சமய ஆதரவு பாரம்பரிய சிங்கள மன்னர்களைப் போல பௌத்தத்தை மட்டும் மையப்படுத்தாமல்

பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தது. கல்வெட்டுச் சான்றுகள் அவர் இந்து மற்றும் பௌத்த ஆலயங்கள் இரண்டிற்கும் ஆதரவளித்ததாகக் கூறுகின்றன.

பௌத்த சமய வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மானியங்கள்

இவர் ஒரு பௌத்த சமய ஆதரவாளராகவும் அனுராதபுரத்தில் உள்ள மகாவிக்காரத்தை மீட்டமைத்தவராகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார். மேலும், இவர் தென்னிந்திய பௌத்த பிக்குகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்ததாகவும் அவர்களுடன் இணைந்து பௌத்த சங்க சீர்திருத்தங்களில் ஈடுபட்டதாகவும் சூளவம்சம் தெரிவிக்கின்றது.

பொலன்னறுவை மன்னர்களின் தார்மீக மற்றும் சட்டரீதியான அதிகாரம் பாரம்பரியமாகப் பௌத்த சங்கத்தின் ஆதரவுடன் பிணைந்திருந்தது. எனவே இரண்டாம் கஜபாகு (கி.பி. 1131-1153) பௌத்த மத நிறுவனங்களுக்கு வழங்கிய மானியங்கள்<வெறும் சமயப்பற்றின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல அவை அரசரின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தவும் அரசியல் விகவாசத்தைப் பெறவும் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பின் ஸ்திரப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவும் வடிவமைக்கப்பட்ட மூலோபாய நிர்வாகக் கருவிகளாகும்.

ஹிங்குராங்கொடைக் தமிழ்க் கல்வெட்டு

பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் ஹிங்குராங்கொடை எனும் இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டானது “கஜபாகு தேவரின் சேவையில் உள்ள அகம்படியன் உம்பில ஆயித்தன்” ஒரு பௌத்த விகாரைக்குக் கொடை அளித்ததைப் பதிவு செய்கிறது. இவர் ‘கயபாவு தே(வ)ர் பணி செய்கின்ற’ (வரிகள் 3-5) அலுவலர் ஆவார். கொடையை அழிப்பவனுக்கு ‘ஊரரித் தண்டந் படுவாந்’ (உள்ளூர் நிர்வாகத் தண்டனை) மற்றும் ‘செங்குழியில் படுவாந்’ (ஆன்மீகத் தண்டனை) விதிக்கப்படுகிறது (வரிகள் 14-19). வரலாற்றுச் சட்ட ஆய்வாளர்கள் தானங்களை உறுதிப்படுத்தும் இந்தக் கடுமையான சாபங்கள் மன்னரின் சட்ட அதிகாரம் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் அதிகாரமும் எவ்வாறு இத்தகைய சமயக் கொடைகளைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

மொறஹாவெல கல்வெட்டு

இந்தக் கல்வெட்டு இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் (பொலன்னறுவை மன்னன்)

வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீ ஜெபாகு தேவரின் 28வது ஆண்டில் ‘உலகாயக்கீர்த்தன் பிறந்த படாலயா கிராமத்தில் உள்ள இந்த ஒரு வேலி நிலம் புத்தருக்கு என்னால் வழங்கப்பட்டது’ என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது.

மாங்கனாய் கல்வெட்டு

ஜெயபாகு தேவரின் 43 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பெற்ற இக்கல்வெட்டு ‘வெய்க விகாரம்’ என்ற பௌத்த கோயிலுக்கு வழங்கிய நிலமானியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. நிலதானங்களைக் கொடுக்கும் பொழுது அனுசரிக்கப்பட்ட வழமைகள் சிலவற்றை இச்சாசனத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் இந்து பௌத்த கலாசாரங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர தொடர்புகளின் சில அம்சங்களையும் அறிய இது பயன்படுகின்றது.

கஜபாகு சாசனத்தை வழங்கிய பொழுதிலும் அது மானாபரணனாற் சிலாலேகம் செய்யப்பட்டது என்பது அதன் இரண்டாம் பகுதியினாலே தெளிவாகின்றது. திருப்பள்ளிச் சிவிகையாரின் கண்காணி மிந்தன் கொற்றன் என்பவனுக்கு வயல் நிலங்களை ஜீவிதமாக வழங்கியமையினை இச்சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது.

இந்து மதத்திற்கு வழங்கிய மானியங்கள்

இரண்டாம் கஜபாகு பௌத்த சமயத்தை ஆதரித்தாலும் சைவ சமயத்தை மதித்தார். இவர் காலத்தில் இலங்கையில் உள்ள சைவ கோவில்கள் குறிப்பாக திருகோணமலையில் அமைந்திருந்த கோவில்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. கோணேசர் கல்வெட்டு இலக்கியமானது இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் சைவ கோவில்களுக்கு நிலம் மற்றும் நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்விலக்கியம் கஜபாகு முதலில் பௌத்தத்தை ஆதரித்தாலும் பின்னர் சைவத்தைத் தழுவியதாக விவரிக்கின்றது. மேலும் தனது இறுதிக் காலத்தைக் கந்தளாய் என்னும் பிராமணக் கிராமத்தில் கழித்தார் என்ற விடயத்தை குறிப்பிடுகின்றது. இந்தத் தகவல் மகாவம்சம் அவர் பௌத்த சமயத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகின்ற கருத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது.

பொலன்னறுவை நகரின் மையப்பகுதியில் உள்ள சிவன் கோயிலுடன் தொடர்புடைய கல்வெட்டு கோயில் நிர்வாகத்தில் மன்னரின் தலையீட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்தக்

கல்வெட்டு கிரந்த-தமிழில் பொறிக்கப்பட்டு “சீரான விக்கிரம சலாமேகத் தேவருடைய மகனாரான சீரான கஜபாகு தேவருடைய ஆணைப்பட்டியும்...” எனக் குறிப்பிடத் தொடங்கி ஒரு சிங்களத் தளபதியான லங்கா விஜய சேனாதிபதியால் தூண் நிறுவப்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறது. கஜபாகு ஒரு சைவ ஆலயத்தின் நிர்வாகச் செயல்பாட்டில் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தலையிடுவதும் அதற்கான ஆணையைத் தமிழ் எழுத்துருவில் (கிரந்த-தமிழ்) வெளியிடுவதும்> சைவ நிறுவனம் அரசின் நெருங்கிய நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கியதைக் காட்டுகிறது.

கஜபாகுவின் தந்தையான விக்கிரமபாகு விக்கிரம சலாமேக ஈசுவரர் என்ற பெயரில் சைவ ஆலயத்தை ஆதரித்ததை அவரது காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று உறுதி செய்கிறது. ‘சலாமேக’ என்ற பட்டத்தை கஜபாகுவும் தன்னுடைய கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தியுள்ளான். தந்தையிடமிருந்து மகனுக்குப் பரவிய இந்தச் சைவப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி அரசுக்கும்பத்தில் இந்து சமயத்திற்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தையும் அதன் மூலம் இந்து சமய நிறுவனங்கள் அடைந்த செழிப்பையும் காட்டுகிறது.

மஹாகிரித்தேகமக் கல்வெட்டு

மஹாகிரித்தேகமவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டானது (கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு) கஜபாகுவின் காலத்தில் “ஸ்ரீவல்லவச் சக்கரவர்த்தியின் ப்ரதானக் காரியஞ் செய்வான் சடையப் பிள்ளையான் பிரதிநடை செய்த தூண்”. என விவரிக்கின்றது. சடையப் பிள்ளையான் என்பவர் மன்னரின் தலைமை நிர்வாகியாக செயல்பட்டார். ஸ்ரீமாதேஸ்வரர் என்போர் சைவ ஆலயங்கள் அல்லது மடங்களின் நிர்வாகக் குழுவில் இருந்தவர்கள் ஆவர். இதன் மூலம் சடையப் பிள்ளையான் தனது அரச அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சைவ மத நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவாக இந்த மானியத்தை வழங்கியுள்ளார் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டின் மையப்பொருள் “ஜயங்கொண்ட சாலாமேக சதுர்வேதிமங்கலம்” என்ற பிரமாணக் குடியிருப்பிற்கு வழங்கப்பட்ட நிலமாகும்.

கந்தளாய் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டு இலங்கையில் அரசனாக முடிசூடியிருந்த சோழனாகிய சோழ இலங்கேஸ்வரனின் பத்தாம் ஆட்சியாண்டில் எழுதப்பட்டது. அது கந்தளாயினை (ஈழமான மும்முடி சோழ மண்டலத்து) இராஜேந்திர வளநாட்டு “விச்சாதிருவளநாட்டு ராஜராஜ

சதுர்வேதிமங்கலம்”; என வர்ணிக்கின்றது. சாசனம் இரண்டாம் கஜபாகு அதிகாரம் பெற்று 12 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவன் தனது ஆட்சியின் முடிவிலே சுத்தளாயில் அரன்மனையமைத்து அதில் வாழ்ந்தானென்று மகாவம்சம் கூறும்.

இரண்டாம் கஜபாகுவின் கல்வெட்டு “கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் பிடி நடந்த பூமி” எனக் குறிப்பிடுவது இந்தக் குடியிருப்பின் நிலங்கள் அரசரால் கொடையாக வழங்கப்பட்டதையும் அதன் நிரந்தர எல்லைகளை உறுதிப்படுத்துவதையும் சுட்டுகிறது. சதுர்வேதிமங்கலங்கள் மதப் பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாக்கும் மையமாகவும் திகழ்ந்தன. ஸ்ரீ கைலாசமான விஜயராஜேஸ்வரம் (கந்தளாய் சிவன் கோவில்) போன்ற ஆலயங்களின் திருப்பணிகள் பூசைகள் (திருப்பள்ளியெழுச்சி மதிய போஜனம்) மற்றும் நித்திய நிவந்தங்களுக்குத் தேவையான நிதிகளை இந்தச் சபைகள் அல்லது அரசர்களின் கொடைகள் மூலமாகப் பெற்றன.

பொலனறுவை முதலாம் இலக்க சிவன் கோவில்

கல்லை நிறுவியவர் லங்கா விஜய சேனாதிபதி என்ற சிங்கள தளபதி ஆவார். இவர் கஜபாகு மன்னனின் கட்டளையின்படி கல்லை நிறுவினார். சிங்கள மன்னரின் ஆணை தமிழில் கிரந்த எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல் தூண் எதற்காக நிறுவப்பட்டது என்ற குறிப்பிட்ட நோக்கம் தெளிவாக இல்லை. தொல்லியல் அறிஞர் H.C.P. Bell தனது 1907 அறிக்கையில், கல்வெட்டின் கடைசிப் பகுதி சிதைந்திருப்பதால்> அது எதற்காக நிறுவப்பட்டது என்பது தெளிவாக இல்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருப்பினும்> இது கோவில் தொடர்பான ஒரு தானம், ஒரு குறிப்பிட்ட சடங்கைக் குறிக்கும் எல்லைக்கல் அல்லது ஒரு போர் வெற்றியைக் குறிக்கும் கல்வெட்டாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் ஊகிக்கின்றனர்.

வெளிநாட்டு தொடர்புகள் சோழப் பேரரசுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள்

இரண்டாம் கஜபாகு ஆட்சிக்காலத்திலும் சோழப் பேரரசின் தாக்கம் தொடர்ந்தது எனக் கருத முடிகின்றது (Codrington, 1928). குறிப்பாக இலங்கையின் வடக்கு பிரதேசங்களில் சோழ படைகள் சில சமயங்களில் சிறிய முயற்சிகளை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் மத்திய அரசின் அதிகாரத்துக்கு சவால் ஏற்பட்டது.

கஜபாகு தன் நாட்டில் சமய நல்லெண்ணத்தை வளர்த்தான்; அயல்நாடுகளுடன் நட்புறவு கொண்டான் எனச் சூளவம்சம் குறிப்பிடுகிறது (சூளவம்சம்: LXX). இது சோழர்களுடனான அமைதியான உறவை உறுதிப்படுத்துகிறது. கஜபாகுவின் காலத்தில் இலங்கை சோழ நாடுகளுக்கிடையே வணிகம் செழித்தது. இலங்கை மிளகு, கற்பூரம், தேயிலை போன்ற பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தது. சோழ நாடுகளிலிருந்து துணி வெண்கலப் பொருட்கள் சமய நூல்கள் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இந்த வணிக உறவுகள் இரு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்தன.

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்ட Zhu Fan Zhi (சு பான் சி) எனும் சீன நூல் இலங்கை தென்னிந்திய வணிக உறவுகளை விவரிக்கிறது. இது இரண்டாம் கஜபாகுவின் காலத்திற்கு அருகிலுள்ள காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அந்த வணிகப் பாதைகள் இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அமைதியால் சாத்தியமானவை என்பதை உணர்த்துகிறது. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் (1133-1178) இலங்கை மீது எந்தவித படையெடுப்பும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக இரு நாடுகளும் வணிகம் சமயம் கலைத் துறைகளில் ஒத்துழைத்தன (Nilakanta sastri 1955:530-540).

இக்காலகட்டத்தில் சோழ நாட்டிலிருந்து வந்த பௌத்த அறிஞர்கள் இலங்கையில் பெரும் மதிப்பு பெற்றிருந்தமையும் இரண்டாம் கஜபாகு அவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது (இந்திரபாலா 2006). இது இரு பகுதிகளுக்கிடையே பகைமை இல்லாமல் ஒரு சமய கலாசார பாலம் நிலவியதை உணர்த்துகிறது.

பாண்டிய மற்றும் பிற தென்னிந்திய அரசுகளுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள்

இரண்டாம் கஜபாகு மன்னன் பொலனறுவையை ஆண்ட ஒரு காலகட்டம் இலங்கையின் உள்நாட்டு அரசியலில் கொந்தளிப்பும் தென்னிந்தியப் புவிசார் அரசியலில் சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய நிலைமாற்றமும் நிலவிய ஒரு முக்கியமான சகாப்தமாகும். இக்காலப்பகுதியில் பாண்டியர்களுடனான கஜபாகுவின் உறவு, நேரடியான படையெடுப்புகள் அல்லது பெருமளவிலான இராணுவக் கூட்டணிகள் மூலம் அல்லாமல் உள்நாட்டு அதிகாரப் போட்டியைக் கையாளும் மூலோபாயத் தற்காப்பு நடவடிக்கையின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. பாண்டிய வம்சத்துடனான

உறவுகள் வணிக மற்றும் அரசியல் நோக்கங்களுக்காக பேணப்பட்டன.

மன்னனின் சட்டபூர்வமற்ற ஆட்சிச் சூழல் கஜபாகு தனது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தவும் உள்நாட்டு எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளவும் வெளிநாட்டு குறிப்பாகத் தென்னிந்திய இராணுவ ஆதாரங்களை நாட வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தியது. கஜபாகுவும் அவரது தந்தை விக்கிரமபாகுவும் இந்தியாவிலிருந்து படைகளைக் கொண்டுவந்து கோவில் நிலங்களில் குடியேற்றியதாக மகாவம்சம் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறது.

கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் தென்னிந்திய இராணுவப் பிரசன்னம் இருந்தது என்பதற்கான தொல்லியல் சான்றுகள் உள்ளன. மகா கிரிதேகம கல்வெட்டு (சுமார் 1150/1151) அகம்படி என்ற கூலிப்படைப் பிரிவினரைக் குறிப்பிடுகிறது. இது இலங்கையின் தமிழ் ஆவணத்தில் காணப்படும் அகம்படிகள் பற்றிய ஆரம்பகாலக் குறிப்பாகும். அகம்படிகள் தென்னிந்தியாவின் பாண்டியப் பகுதிகளில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு இராணுவப் பிரிவினர் ஆவர். கஜபாகுவின் ஆட்சியின் இறுதிக் காலங்களில் உள்நாட்டுச் சண்டைகள் தீவிரமடைந்தபோது இந்தக் கூலிப்படையினரின் இருப்பு என்பது கஜபாகு தொடர்ந்து தென்னிந்திய இராணுவத் தளபாடங்கள் மற்றும் ஆட்களை நம்பியிருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த இராணுவத் தொடர்பு குறிப்பாகப் பாண்டிய மண்டலம் மற்றும் அதன் அண்டைப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த படைகளைச் சார்ந்திருப்பது கஜபாகுவின் ஆட்சியைக் காப்பாற்றப் பாண்டியச் செல்வாக்கு அவசியமானது என்பதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சோழர்களுக்கு எதிரான சக்திகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பதன் மூலம் கஜபாகு தனது பாரம்பரியச் சோழ எதிர்ப்பு வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தொடர்ந்தார். இது மறைமுகமாக பாண்டியர்களுக்கு ஆதரவான ஒரு மூலோபாய நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட்டது. மகாவம்சம் கஜபாகுவின் வெளிநாட்டு இராணுவ வெற்றிகளைப் புறக்கணிக்கின்றதாயினும் கஜபாகுவின் பெருமைகளைப் பேசும் தலதா பூஜாவலியா கடைம்போத போன்ற நூலாதாரங்கள் கஜபாகு சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து புனிதப் பல்லைக் கொண்டு வந்தார் என்று விவரிக்கின்றன.

முடிவுரை

இலங்கை வரலாற்றின் இடைக்காலப் பகுதியில் கி.பி. 1131 முதல் 1153 வரை

இராஜரட்டையை ஆட்சி செய்த இரண்டாம் கஜபாகுவின் வகிபாகம் முரண்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு இடையே ஒரு முக்கியமான ஆய்வுப்புள்ளியாக அமைகிறது. சூளவம்சம் போன்ற பாளி இலக்கியங்கள் இவருக்குப் பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை முதன்மைப்படுத்தவும் நியாயப்படுத்தவும் எழுதப்பட்டதால் கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலக்கியங்கள் இவரை ஒரு பலவீனமான மன்னராகவும் பராக்கிரமபாகுவிடம் போரில் தோற்றவராகவும் சித்தரித்தாலும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இவரது கால அரசின் ஸ்திரத்தன்மையையும் சிறப்புக்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக சங்கமுவ கல்வெட்டு இரு மன்னர்களுக்கும் இடையே சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் கஜபாகு ஒரு கௌரவமான அதிகாரப் பகிர்வை நிலைநாட்டியதை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒரு புலமைசார்ந்த அணுகுமுறையில் இலக்கியங்கள் உள்நோக்கத்துடன் பொய் சொல்லவில்லை என்றாலும் அதன் கதை அமைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் இலக்கை நிலைநிறுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக அதற்கு முந்தைய ஆட்சியாளர்களான முதலாம் விக்கிரமபாகு மற்றும் இரண்டாம் கஜபாகு சட்டபூர்வமற்றவராக நிர்வகிக்கும் திறனற்றவராக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சியில் மிக முக்கியமான அம்சம் அவரது பன்முகச் சமயக் கொள்கையாகும். இது பிளவுபட்டிருந்த சமூகங்களுக்கிடையே அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை உருவாக்க அவர் கையாண்ட ஒரு சாணக்கியமான மூலோபாயமாகும். இவர் தேரவாத பௌத்தத்தைப் போற்றி வளர்த்ததுடன் பௌத்த சங்கத்தின் வழிகாட்டல்களுக்கு மதிப்பளித்து நடந்தார்

என்பதைச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அதேவேளை சைவ செல்வாக்கை அங்கீகரிக்கும் வகையில் கோணேஸ்வரம் ஆலயத்திற்குப் பெருமளவில் மானியங்களை வழங்கி ஒரு சிறந்த சிவபக்தராகவும் திகழ்ந்தார். பாளி இலக்கியங்கள் பொலன்னறுவை இராசதானியை ஆண்ட இரண்டாம் கஜபாகுவையும், அவரது தந்தை இரண்டாம் விக்கிரமபாகுவையும் பற்றி அதிகம் பேசாது. இராட்சியத்தின் வாரிசற்ற பராக்கிரமபாகுவிற்கு அதிகளவு முக்கியத்துவம் வழங்குவதற்கு பிரதானமான காரணமாக இது அமைந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இவர்கள் சைவத்தை ஆதரித்த தாய் வழியில் கலிங்க குலத்தவராதலால் இந்த வேறுபாடு காட்டப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவிற்கு வரமுடிகின்றது.

ஒரு மன்னனின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தின் நீளம் மட்டும் தீர்மானிப்பதில்லை. இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சி உள்நாட்டுப் போராட்டங்கள் நிறைந்திருந்தாலும் அவருடைய சமயக் கொள்கைகள் மானியச் செயற்பாடுகள் மற்றும் முக்கிய அரசியல் உடன்படிக்கைகள் மூலம் தனித்துவமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். விஜயபாகுவின் தீவிரப் போராட்டச் சிந்தனையை விட கஜபாகு நிர்வாகம் மற்றும் சமாதான வழியை விரும்பியவராக இருந்தார். இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் கல்வி கலை மற்றும் சமயங்களின் வளர்ச்சி குறித்துச் சில வரலாற்று ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இலங்கை வரலாற்றில் இவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்த போதிலும் பிற்கால பராக்கிரமபாகுவின் ஒன்றிணைந்த இராட்சியத்திற்குத் தேவையான அரசியல் மற்றும் சமூக அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்த ஆட்சியாளர் என்பது புலனாகிறது.

References

- Codrington, H. W. (1926). A short history of Ceylon. London.
- Codrington, H. W. (1928). Notes on the reign of Gajabahu II. Asian Review. 24(3). 112–120.
- De Silva, C. R. (1965). Polonnaruwa rulers and inscriptions with reference to Gajabahu II. Ceylon Historical Journal.
- Geiger, Wilhelm (1929). Culavamsa. Asian Educational Services.
- Nilakanta Sastri, K. A. (1955). The Colas. University of Madras Press.

Paranavitana, S. (1933). *Epigraphia Zeylanica* (Vol. 3). Department of Archaeology, Ceylon.

Paranavitana, S. (Ed), (1959) *University of Ceylon. - a History of Ceylon. Vol. 1. from the earliest times to 1505. Part 1: up to the end of the Anuradhapura period.* . Colombo, Ceylon University Press Board.

Paranavitana, S. (1960). Gajabahu II and the political divisions of Sri Lanka. *Ceylon Historical Journal*.

Sirima, K. (2023). The royal consecration in medieval Sri Lanka: The problem of Vikramabahu I & Gajabahu II. University of Jaffna Press.

இந்திரபாலா.க. (2006). இலங்கை தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு. குமரன் பதிப்பகம்.